

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

ביצה-המביא		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
המביא כדי יין ממקום למקום - לא יביאם בסל ובקופה, אבל מביא הוא על כתפו, או לפניו. וכן המוליך את התבן - לא יפשיל את הקופה לאחוריו, אבל מביאה הוא בידו.												
ומתחילין בערמת התבן, אבל לא בעצים שבמוקצה.												
אם אי אפשר לשנות - מותר.	תנא:											
אתקין רבא במחוא: דדרו בדוחקא - לדרו ברגלא, דדרו ברגלא - לדרו באגרא, דדרו באגרא לדרו באכפא, דדרו באכפא - נפרוס סודרא עלויה, ואם לא אפשר - שרי.	[רבא]											
אם אי אפשר לשנות - מותר.	דאמר מר:											
אמור רבנן כמה דאפשר לשנויי משנינן ביומא טבא, והא הני נשי, דקא מליין חצבייהו מיא ביומא טבא, ולא קא משניין, ולא אמרינן להו ולא מידי?	רב חנן בר רבא לרב אשי:											
משום דלא אפשר היכא ליעבד? דמליא בחצבא רבה תמלי בחצבא זוטא - קא מפשא בהלוכא דמליא בחצבא זוטא תמלי בחצבא רבה - קא מפשי במשוי, תכסיה בנכתמא - זמנין דנפיל ואתי לאתווי, תקטריה - זמנין דמפסיק ואתי למקטריה, תפרוס סודרא עלויה - זמנין דמטמיש במיא, ואתי לידי סחיטה. הלכך לא אפשר.	אמר ליה: [רב אשי]											
אין מטפחין ואין מספקין ואין מרקדין	רבא בר רב חנין לאביי: תנן:											
והאידנא דקא חזינן דעבדן הכי, ולא אמרינן להו ולא מידי?												
ולטעמך	אמר ליה: [אביי]											
לא ליתבי איניש אפומא דלחיא דלמא מגנדר ליה חפץ ואתי לאתווי	הא דאמר רבה:											
והא הני נשי דשקלן חצבייהו ואולן ויתבן אפומא דמבואה, ולא אמרינן להו ולא מידי?												
אלא, הנח להם לישראל, מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין.												
הכא נמי - הנח להם לישראל, מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין.												
והני מילי - בדרבנן, אבל בדאורייתא - לא.												
ולא היא, לא שנא בדאורייתא ולא שנא בדרבנן לא אמרינן להו ולא מידי, דהא תוספת יום הכפורים דאורייתא הוא, ואכלי ושתו עד שחשכה ולא אמרינן להו ולא מידי.												
ומתחילין בערמת התבן.												
זאת אומרת מתחילין באוצר תחלה.	רב כהנא:											
מני - רבי שמעון היא, דלית ליה מוקצה.												
אבל לא בעצים שבמוקצה	אימא סיפא:											
אתאן לרבי יהודה, דאית ליה מוקצה												
הכא בארזי ואשוחי עסקינן, דמוקצה מחמת חסרון כיס, ואפילו רבי שמעון מודה.												
אבל לא בעצים שבמוקצה.	איכא דמתני לה אסיפא:											
זאת אומרת אין מתחילין באוצר תחלה.	רב כהנא:											
מני - רבי יהודה היא, דאית ליה מוקצה.												
מתחילין בערמת התבן	אימא רישא:											
אתאן לרבי שמעון, דלית ליה מוקצה.												
התם בתבנא סריא												
תבנא סריא, הא חזי לטינא												
דאית ביה קוצים.												

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement † challenge-קושיא ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		מ	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז
ביצה-המביא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אין נוטלין עצים מן הסוכה. אלא מן הסמוך לה.											■
מאי שנא מן הסוכה דלא - דקא סתר אהלא, מן הסמוך לה - נמי קא סתר אהלא											◊ †
מאי סמוך - סמוך לדפנות.	רב יהודה אמר שמואל:										◊ !
אפילו תימא בשאין סמוך לדפנות, כי תניא ההיא - באסוריייתא.	רב מנשיא:										◊ !
אין נוטלין עצים מן הסוכה אלא מן הסמוך לה	תניא רבי חייה בר יוסף קמיה דרבי יוחנן: [ת"ק]										◊ ■
מתיר.	רבי שמעון:										◊ ■
בסוכת החג בחג שאסורה, ואם התנה עליה - הכל לפי תנאו.	ושוין:										◊ ■
ורבי שמעון מתיר? והא קא סתר אהלא											◊ †
הכא בסוכה נופלת עסקינן, ורבי שמעון לטעמיה, דלית ליה מוקצה.	רב נחמן בר יצחק:										◊ !
מותר השמן שבנר ושבקערה - אסור	דתניא: [ת"ק]										◊ ■ !
מתיר.	רבי שמעון:										◊ ■ !
מי דמל? התם - אדם יושב ומצפה אימתי תכבה נרו, הכא - אדם יושב ומצפה אימתי תפול סוכתו?											◊ †
הכא בסוכה רעועה עסקינן, דמאתמול דעתיה עלויה.	רב נחמן בר יצחק:										◊ !
בסוכת החג שהיא אסורה, ואם התנה עליה הכל לפי תנאו.	ושוין:										◊ ■
ומי מהני בא תנאי?											◊ †
מנין לעצי סוכה שאסורין כל שבעה - שנאמר (ויקרא כג) חג הסוכות שבעת ימים לה'	והאמר רב ששת משום רבי עקיבא:										◊ ■ †
מנין שכשם שחל שם שמים על החגיגה כך חל שם שמים על הסוכה - תלמוד לומר חג הסוכות שבעת ימים לה', מה חג לה' - אף סוכה לה'.	ותניא, רבי יהודה בן בתירא:										◊ ■ †
סיפא אתאן לסוכה דעלמא. אבל סוכה דמצוה - לא מהני בה תנאה.	רב מנשיא בריה דרבא:										◊ !
וסוכה דמצוה לא?											◊ †
סככה כהלכתה, ועטרה בקרמים ובסדינין המצויירין, ותלה בה אגוזים, שקדים, אפרסקים, ורמונים, ופרכילי ענבים, יינות, שמנים, וסלתות, ועטרות שבלים - אסור להסתפק מהן עד מוצאי יום טוב האחרון של חג. ואם התנה עליהם - הכל לפי תנאו	והתניא:										◊ ■ †
באומר איני בודל מהם כל בין השמשות, דלא חלה קדושה עלייהו. אבל עצי סוכה דחלה קדושה עלייהו - אתקצאי לשבעה.	אביי ורבא:										◊ !
ומאי שנא מהא											◊ †
הפריש שבעה אתרוגים לשבעת הימים, אמר רב: כל אחת ואחת יוצא בה ואוכלה לאלתר	דתמר: [רב]										◊ ■ †
כל אחת יוצא בה ואוכלה למחר.	רב אסי:										◊ ■ †
התם דמפסקו לילות מימים - כל חד וחד יומא מצוה באפי נפשיה הוא. הכא, דלא מפסקו לילות מימים - בולחו יומי כחדא יומא אריכתא דמי.											◊ !